

ско смирење неће дозволити себи да Тајну Господњу замени својим фантазијама. Оно се уздржава од Тајни на неко време само због тога да би још боље испунило вољу Божију о Тајнама. Дешава се да се и сатана преобрази у анђела светлости (2Кор. 11, 14). Дешава се да се под велом смирења крије уствари лукавство греха. Треба проверити себе. Треба проверити своја дела, јесу ли она заиста смирена? Смирење се покоравља властима, исповеда себе за нижег од свију, плаче због грехова, подвизава се у посту и молитви, плаши се Божијег суда. Нека би Бог свакога избавио од лицемерног смирења!

Али Тајна Трпеза није установљена ради анђела, већ ради људи, ради немоћних, слабих, до гроба склоних греху, људи. Чврсто веруј да и када би био тако чист као што су чисти свети Анђели, чак ни тада не треба да се сматраш достојним светог причешћа. Умивен си водом Крштења, очишћен си сузном исповећу, ето твоје припреме за (примање) тајне! Не престајеш да се осећаш као грешник? Приступи трпези установљеној за отпуштење грехова – она ће спалити трње твојих грехова. Хладан си и мрачан? Сувоћа ти терети дух? Али уколико си такав и поред тога што се дотичеш извора живота, шта би тек било са тобом, уколико будеш лишио себе општења са вечним животом? Не, баш због тога што осећаш своје духовно сиромаштво, пожури да се обогатиш богатством Христовим.

Неки говоре: Савест ме изобличује за тешке грехове, и страшним судом ме задржава од трпезе Господње. Ако је тако, нема говора: уздржи се од трпезе на неко време,

омиј грехе своје покајањем, очисти се сузама скрушености, „јер који недостојно једе и пије, суд себи једе и пије“ (1Кор. 11, 29). Али од страшне Тајне се уздржи тек толико да би покајањем припремио душу, а не због тога да би мишљу да си недостојан покривао нерад на својој души; не ради тога да би твојој вољи страсти, заборављајући на вечност. Имаш примере спасења. Похитај за блудницом која плаче код пречистих ногу Господњих. Похитај да сабереш суза - по својој моћи, страха – онолико колико га нађеш у души и обгрли ноге Господње. Дотакни се очишћујућег огња Његовог Тела и Крви. Јесу ли тешки твоји греси? Али реци: Господе, не требају здрави лекара, већ болесни: Болестан сам, гноје се ране грехова мојих, од главе до ногу нема на мени здравога места. Исцели, очисти ме, лекару душа и тела, нека жар Твога Тела очисти моју нечистоту, нека мене, умртвљеног грехом, оживи Твоја оживотворавајућа Крв.

Оптерећен си светским бригама? Ма шта то причаш? Господ те чека, а ти ми говориш о бризи за земаљско. Отрезни се. Зар није вечни живот вреднији од твојих брига? Зар су потребе за вечносту за тебе мање него потребе за земаљским? Зар ти глад од које може скапати душа твоја није страшна? У супротном, са чиме ћеш изаћи пред Судију?

Браћо и сестре, прославимо неизрециву милост Сина Божијег према нама грешнима и уплашимо се тога да будемо презирачи Његовог неизрецивог дара. Амин.

1843 г

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ПРВА НЕДЕЉА ВЕЛИКОГ ПОСТА - ЧИСТА

св.Герасим Јордански, иреј. Јаков Посник

Јн. 1, 43 - 51, зч. 5; Јевр. 11, 24 -26, 32 - 12, 2; зач. 329.

св.и Филарет Черњиовски

БЕСЕДА У НЕДЕЉУ ПРАВОСЛАВЉА

Страшна пресуда, коју ћете ускоро чути, односи се на оне који, између осталог, „одбацују све Свете Тајне, које имамо у Христовој цркви“. По Божијој благодати, сви ми који припадамо православној Цркви, чврсто држимо свете Тајне, не смемо ни да помислимо да се могу одбацивати. Али ту око нас има доста таквих који не презају да одбацују и такву тајну каква је света евхаристија – Литургија. Понекад чак не презају да изговарају страшне хуле на ову страшну Тајну. Не треба сакривати болести, од којих чак болују и неки од нас, браћо. Има међу нама доста таквих, који иако не одбацују свете Тајне језиком, али не учествују у њима из разних разлога. Приближимо се смислу црквеног суда на оне који одбацују Тајне, размишљањем о томе, како сви ми треба да примимо свету Тајну прићешћа, и колико су неосновани изговори, из којих се многи не приопштавају овој Тајни.

Ко је установио тајну свете евхаристије (Литургије)? Сам Син Божији, Господ Исус. „Узмите, једите“, говорио је Он ученицима, „ово је Тело Моје, које се за вас ломити. Пијте и

ње сви, ово је Крв Моја Новога Завеша“ (1Кор. 11, 24 – 25; Мт. 26, 27 – 28). Чујете ли, Господ Сам заповеда: Пијте из ње сви. Одлучна заповест, заповест која се односи на све, без изузетка, заповест самога Господа. Шта још? Почујмо другог сведока о томе истоме: „Јер ја иримих од Господа“, говори апостол, „ишћо вам и иредагох, да Господ Исус оне ноћи кад бјеше иредан, узе хлеб, захваливши иреломи и рече: Узмише, једитше, ово је ишћело моје, које се за вас ломити; ово чинитше у мој сйомен. Ишћо ишако и чашу, ио вечери, иоворећи: Ова је чаша Нови Завешћ у мојој крви; Јер кад иод једитше“, додаје апостол, „овај хлеб и чашу ову иијетше, смрћ Господњу објављујетше, докле не дође“ (1Кор. 11, 23 – 26). Шта може бити јасније од ових речи? Апостол тачно понавља вољу Господњу: примите, једите. Апостол предаје вољу Господњу потпуно јасним и одређеним речима. Ова је вечера установљена, говори Он, за све оне који припадају Новоме Завету: Ова је чаша нови завет у Мојој Крви. Сви који желе да се сећају Господа, треба да учествују у овој вечери: Ово чините у Мој спомен. Апостол

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

је још и придодао своје речи о значењу речи Господњих. Ова вечера ће се, каже он, вршити, док не дође Господ на суд, односно до краја времена: Јер кад год једете овај хлеб и чашу ову пијете, смрт Господњу објављујете, докле не дође. Сада се поставља питање: да ли је неопходно испуњавати вољу Господњу? Ван сваке сумње, неопходно је, јер тешко онима који се не покоравају вољи Господњој. Да ли је неопходно испуњавати ту вољу Господњу која се протеже кроза сва времена? Још више је неопходно, јер у овом случају, тешко ономе, ма ко он био, и у ма које време живео, уколико само презире ову вољу. Дакле, промислите, да ли је неопходно приопштити се вечери Господњој, када је она установљена од самог Господа, установљена на сва времена, установљена за све?

А шта се то предлаже на вечери Господњој? „*Чаша блајослова*“, поучава апостол, „*није ли заједница крви Христове? Хлеб који ломимо није ли заједница тијела Христова*“ (1Кор. 10, 16)? Дакле, на трпези Господњој се под видом хлеба предлаже само Тело Господње и под видом вина живототворна Крв Господња. Реците пак, од чега се удаљују они који се удаљују од вечере Господње? Шта пропуштају они што занемарују вечеру Господњу, страшно је и помислити!

Каква дејства евхаристија врши у онима који се причешћују? Чега се лишавају они који јој не приступају? „*Који једе моје тијело и пије моју крв*“, говори Господ, „*у мени пребива и ја у њему*“ (Јн. 6, 56). Ево првог дејства велике Тајне! О тајне чудне и преславне! Они који приступају светој евхаристији, сједињују се са

самим Господом. О предивне, немисливе доброте Божије! Браћо, кажите ми које би узвишеније добро могао пожелети човек, после овог безмерног добра? Трулежно се сједињује са Створитељем! Грешни се сједињује са Свесветим! Бедни, немоћни, полумртви – сједињује се са Живототворним и Свемоћним! Шта човек више да пожели? И колико се наша нада увећава од такве милости?

И заиста, послушајте речи Господње: „*ово је Крв Моја*“, говорио је Он, „*Која се за вас и за многе излива на отпуштење грехова*“ (Мат. 26, 28), т.ј. у овој Чаши је крв Моја, она крв која се излива на отпуштење грехова; пијте је, јер она опрашта грехе грешницима, она освећује грешнике. „*Који једе моје тијело и пије моју крв има живот вјечни*“ (Јн. 6, 54), каже Господ. Дакле, ето још дејстава тајне! Она дарује вечни живот. Страдаш душом и телом? Она је лек који оживљује. Изнемогаваш у борби са страстима? Приступи светом Причешћу, оно даје нове снаге. Ко ће побројати сва дејства ове тајне, будући да је она тајна живота? Осетни плод њеног окушања је за верујуће или светлост ума, или радост у срцу, или слатки мир у души, или најживље осећање љубави према Господу или ревност према духовним подвизима.

Уколико је свето Причешће Хлеб Живота, који дарује и опроштај грехова и духовну силу, онда са чиме остаје човек који себе лишава овога животворног хлеба? Са гресима и страстима. Какво опасно стање!

Чиме пак људи оправдавају избегавање ове свете Тајне? „*Верујемо*“, кажу једни, „*да је Причешће велика ствар: али где је оно данас?*“ Ово

значи да данас, како они кажу, немамо ни Цркву, немамо ни тајне. Несрећници, нападају и на Цркву Христову и на страшну Тајну. Они слепци, не виде какав их страشان удео очекује, удео побуњеника. Очекује их исти удео који је допао бунтовне анђеле, због побуне свргнутих са неба у преисподњу – исти који очекује непријатеље Крста Христовог (Флп. 3, 18-19). Нема Цркве? Ко то говори? Зар не смутљивац против самог Господа. Не могу га другачије окарактерисати, премда бих и хтео. Јер Господ нам је рекао за Цркву да је „*ни враћа адова неће нагладати*“ (Мт. 16, 18); она чврсто стоји, јер је њена глава неуништива, а то је Господ; она је „*сјуб и шврћава истине*“ (1Тим. 3, 15).

Говоре: ми верујемо у Тајну. Али где је ова тајна у коју они верују? Тајна Христова треба да је на земљи; она треба да се савшава овде, док не дође Он, то јест до краја времена: ово су речи, ово је воља Господња. А ко може вољу Господњу мењати? Ко може поништити одредбу Вишњег? Зар не једино самовоља, зар не само непријатељство према Богу? „*Тиру и Сигону лакше ће бићи у дан судњи*“ (Мт. 11, 22), него људима који знају вољу Божију и дрско је газе. Кога ће звати у помоћ у дан судњи? Христа? Али одбацили су га, одрекавши се Тела и Крви Његове. Не познајем вас, рећи ће им, као што ни ви нисте познали Мене. Цркву светих? Али изругивали су се над њом, изгонили је из овога света, бежали од ње као од греха. Крв Заступника, која очишћује грехове и која оживљује мртве? Ал они нису ни били запечачени њоме, нити су се икада храни-

ли њоме. Несрећници! Нико и ништа их неће моћи заштитити, него ће се све подићи на њих и Господ, и Црква Његова, и Крв Његова и реч Његова! Ови слепци тврде: „*старци говоре да је могуће спасити се без Причешћа*“. Старци говоре?! „*Ако вам и ми или анђео с неба пројовије да јеванђеље друкчије нешто што вам пројовиједасмо, анатема да буде*“ (Гал. 1, 8)! Чујете ли? Чак када би и анђео благовестио насупрот учењу апостола, а његово учење о литургији и причешћу сте чули, анатема да буде! Кажу: Ми идемо за подвижницима који су живели по пустињама без причешћа. А у чему они подражавају ове подвижнике? Ови су живели попут анђела, а они, како живе? Ови су у пустињама живели по завету, а они? Ови су за велико блаженство сматрали те тренутке, када су имали могућност да се причесте, а они? Зар је одбацивање Литургије и Причешћа због тврдоглавости и заблуде, како је ови одбацују и не причешћивати се из дубоког смирења и услед завета једно те исто? Након овога, зар неће почети да тврде да је хула на светињу исто што и похвала светиње?

Браћо и сестре, свето осећање смирења је неопходно свакоме од нас, оно је печат правог хришћанина. Будите увек смиреноумни, а тим пре тада када приступате страшној Тајни. Ви Господу приступате, страшноме у величини, силноме у правди. Допустимо и то, да вас осећање смирења, осећање своје недостојности, на неко одређено време задржи, заједно са цариником, даље од светилишта Божијег, да вам не дозволи да дрско приступите светој Тајни. Али запамтите и то да истин-